LIVETS ORD

november 2026

“Vær frimodige, jeg har overvundet verden.”
(Johannes 16, 33)

Lad os være ærlige: i det historiske øjeblik, vi lever i, og hvor vi hver dag får alarmerende nyheder, lyder dette ord næsten malplaceret. Alt bidrager til at tage modet fra os, vi føler os fanget af en utryghed der overgår os og af præstationsjag der betinger vores liv.
Denne del af Johannesevangeliet taler om en lignede situation: apostlene er samlet omkring Jesus under det sidste måltid. I denne scene afløses på dramatisk vis fællesskab af forræderi, selvopofrelse af ondskabens mørke. Jesus holder en sidste tale for at forberede disciplene på sin lidelse, men han forsikrer dem samtidigt om, at han vil vende tilbage. Han advarer dem også: i verden kan de blive overvældet af storme og skuffelser, men i ham vil de altid finde fred og livets fylde.
Hans ord er et løfte, der giver håb:

“Vær frimodige, jeg har overvundet verden.”

Når ydre omstændigheder og vores svagheder vækker frygt og lidelse i os, opfordrer Jesus os til at vi betror os til ham og til at vi genkender tegnene på hans tilstedeværelse i vores liv, så vi kan få et nyt syn på virkeligheden.
Chiara Lubich skrev: “Hvis der findes en mystisk virkelighed i vores liv, må det være lidelsen. Det sker, at selv dem, der står ved vores side og elsker os, ikke er i stand til at hjælpe os med at lindre smerten. Og alligevel er det nogle gange nok, hvis nogen deler den med os, måske i stilhed. Det gjorde Jesus: Han er tæt på hver enkelt af os og deler alt med os. Ja, mere endda: Han blev ét med vores lidelse, da han råbte: ‘Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?’ (Matt. 27, 46). I enhver fysisk, moralsk og åndelig smerte kan jeg genkende ham. Så kan jeg sige: ‘I denne lidelse elsker jeg dig, Jesus, i din forladthed. Det er dig, der besøger mig ved at gøre min smerte til din. Derfor omfavner jeg dig!’ Hvis vi desuden beslutter os for at gøre hans vilje, hvis vi elsker vores næste og svarer på Guds nåde, oplever vi ofte, at lidelsen forsvinder. For kærlighed fremkalder Åndens gaver: glæde, lys og fred.”[1]

“Vær frimodige, jeg har overvundet verden.”

Lad os give Jesus selv lov til, i livets mørke stunder, at overvinde det onde i os med det gode; at han må overvinde fristelsen til at lukke vores hjerte og at han i os må blive en næste for vores brødre og søstre. Sådan kan vi tjene i kærlighed både med små dagligdags handlinger og gennem vores indsats for det fælles bedste.

Også vores indbyrdes kærlighed afgiver vidnesbyrd om, at Herren er nær og giver os mod.

Den unge Javier fra Den Dominikanske Republik oplevede noget lignende.
Han fortæller: “Jeg var på besøg hos min fætter og ville klatre op ad en mur i haven, men den styrtede sammen, landede oven på mig og knuste mit højre ben. På hospitalet fortalte jeg mine forældre, at jeg ikke kunne udholde smerten. Min far sagde blidt til mig: ’Det er som at dele Jesu lidelse: Prøv at omfavne ham.’ Jeg faldt i søvn. Da jeg senere vågnede, så jeg, at mit ben var blevet fjernet. I starten græd jeg meget, men efterhånden følte jeg en indre ro og stolede på, at Gud havde en plan med mig. Takket være kærligheden og støtten fra mine venner og fra andre fra hele verden, har jeg nu en midlertidig protese og får om nogle måneder en permanent. Livet derhjemme er langsomt blevet normalt igen. Jeg hjælper til i husholdningen, er tæt på min familie og har endda formået at fuldføre min skole med gode resultater. Den ro og positive holdning, jeg har sørget for at bevare, har gjort indtryk på alle – min familie, mine venner og hospitalspersonalet.”

Letizia Magri og Livets ord teamet

1] Chiara Lubich, Livets ord marts 2005.

ISSN 2446-0435

«Livets Ord» udkommer på mere end 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden gennem presse, radio og internet. For mere information se www.focolare.org eller https://focolare.dk. Focolare Danmark e-mail: kontakt@focolare.dk

focolare bevægelsen

LIVETS ORD

november 2026

“Vær frimodige, jeg har overvundet verden.”
(Johannes 16, 33)

Lad os være ærlige: i det historiske øjeblik, vi lever i, og hvor vi hver dag får alarmerende nyheder, lyder dette ord næsten malplaceret. Alt bidrager til at tage modet fra os, vi føler os fanget af en utryghed der overgår os og af præstationsjag der betinger vores liv.
Denne del af Johannesevangeliet taler om en lignede situation: apostlene er samlet omkring Jesus under det sidste måltid. I denne scene afløses på dramatisk vis fællesskab af forræderi, selvopofrelse af ondskabens mørke. Jesus holder en sidste tale for at forberede disciplene på sin lidelse, men han forsikrer dem samtidigt om, at han vil vende tilbage. Han advarer dem også: i verden kan de blive overvældet af storme og skuffelser, men i ham vil de altid finde fred og livets fylde.
Hans ord er et løfte, der giver håb:

“Vær frimodige, jeg har overvundet verden.”

Når ydre omstændigheder og vores svagheder vækker frygt og lidelse i os, opfordrer Jesus os til at vi betror os til ham og til at vi genkender tegnene på hans tilstedeværelse i vores liv, så vi kan få et nyt syn på virkeligheden.
Chiara Lubich skrev: “Hvis der findes en mystisk virkelighed i vores liv, må det være lidelsen. Det sker, at selv dem, der står ved vores side og elsker os, ikke er i stand til at hjælpe os med at lindre smerten. Og alligevel er det nogle gange nok, hvis nogen deler den med os, måske i stilhed. Det gjorde Jesus: Han er tæt på hver enkelt af os og deler alt med os. Ja, mere endda: Han blev ét med vores lidelse, da han råbte: ‘Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?’ (Matt. 27, 46). I enhver fysisk, moralsk og åndelig smerte kan jeg genkende ham. Så kan jeg sige: ‘I denne lidelse elsker jeg dig, Jesus, i din forladthed. Det er dig, der besøger mig ved at gøre min smerte til din. Derfor omfavner jeg dig!’ Hvis vi desuden beslutter os for at gøre hans vilje, hvis vi elsker vores næste og svarer på Guds nåde, oplever vi ofte, at lidelsen forsvinder. For kærlighed fremkalder Åndens gaver: glæde, lys og fred.”[1]

“Vær frimodige, jeg har overvundet verden.”

Lad os give Jesus selv lov til, i livets mørke stunder, at overvinde det onde i os med det gode; at han må overvinde fristelsen til at lukke vores hjerte og at han i os må blive en næste for vores brødre og søstre. Sådan kan vi tjene i kærlighed både med små dagligdags handlinger og gennem vores indsats for det fælles bedste.

Også vores indbyrdes kærlighed afgiver vidnesbyrd om, at Herren er nær og giver os mod.

Den unge Javier fra Den Dominikanske Republik oplevede noget lignende.
Han fortæller: “Jeg var på besøg hos min fætter og ville klatre op ad en mur i haven, men den styrtede sammen, landede oven på mig og knuste mit højre ben. På hospitalet fortalte jeg mine forældre, at jeg ikke kunne udholde smerten. Min far sagde blidt til mig: ’Det er som at dele Jesu lidelse: Prøv at omfavne ham.’ Jeg faldt i søvn. Da jeg senere vågnede, så jeg, at mit ben var blevet fjernet. I starten græd jeg meget, men efterhånden følte jeg en indre ro og stolede på, at Gud havde en plan med mig. Takket være kærligheden og støtten fra mine venner og fra andre fra hele verden, har jeg nu en midlertidig protese og får om nogle måneder en permanent. Livet derhjemme er langsomt blevet normalt igen. Jeg hjælper til i husholdningen, er tæt på min familie og har endda formået at fuldføre min skole med gode resultater. Den ro og positive holdning, jeg har sørget for at bevare, har gjort indtryk på alle – min familie, mine venner og hospitalspersonalet.”

Letizia Magri og Livets ord teamet

1] Chiara Lubich, Livets ord marts 2005.

ISSN 2446-0435

«Livets Ord» udkommer på mere end 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden gennem presse, radio og internet. For mere information se www.focolare.org eller https://focolare.dk. Focolare Danmark e-mail: kontakt@focolare.dk

focolare bevægelsen